

257369 - Meni, Mezi Ve Salgılar Arasındaki Fark Ve Şüphe Durumunda Ne Yapılır

Soru

Ben meniye meziden ayıramıyorum, evli olmayan bir genç kız; meni, mezi ve sıvı salgıları birbirinden nasıl ayırt edebilir? Bu durumlarda namazımın geçerli olması için nasıl davranmam gerekir?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Kadından çıkan sıvılar; meni, mezi veya normal salgılar (nem) olabiliyor. Tüm bunların her birinin kendine özel belirtisi ve hükmü mevcuttur.

-Meni ve özellikleri:

1-İnce ve sarıdır. Bu tanım Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem'den şöyle bildirilmiştir: "Erkeğin suyu beyaz ve yoğundur. Kadının suyu ise ince ve sarıdır." (Muslim 311)

Bazı kadınlarda beyaz olabilir.

2-Kokusu hurma polenine benzer, polenin kokusu da hamur kokusuna benzer. Kuruduğu zaman kokusu yumurta akına benzer.

3- Çıktığı zaman insana haz ve şehvet duygusu verir. Çıktıktan sonra şehvet kırılır.

Herkesin bu üç özelliği bir arada görmesi şart değildir. Bunlardan birinin görülmesi durumunda meni hükmü verilir. (Nevevi, el Mecmu'da şöyle dedi: "Kadının menisi sarı ve incedir. Ancak gücünden dolayı beyazlaşabilir.")

Kadınların bunu ayırt edebilmeleri için menini iki özelliği vardır:

Birincisi: Kokusunun erkeklerin meni kokusuna benzemesi. (Hamur kokusu gibi)

İkincisi: Çıktığında bir haz alınması ve çıktıktan sonra gücün düşmesi. (Şerh Muslim 3/222)

-Mezi ise şeffaf bir sudur. Yapışkan olup şehvet düşüncesi vb. durumlarda çıkar. Çıkışı insana haz vermez, çıktıktan sonra da şehvet kırılmaz. Hem erkek hem kadınlarda görülür. Ancak kadınlarda daha fazla görüldüğü söylenir.

-Nem ve rutubet ise vajinadan çıkan şeffaf su olup kadın bunu hissetmeyebilir. Miktarı ise kadından kadına fark eder.

Böylece meniyi tanımamak mümkün değil zira özel kokusu ve çıktığında insan zevk vermesi açısından belirgin bir özelliğe sahiptir. Oysa mezi ve nem için özel koku yoktur.

Mezi, karşı cinsi düşünme veya bakma esnasında çıkabilir. Yani şehvet duygusundan sonra çıkar. Bu sıvı çıktığında hiçbir şehvet hissedilmez. Hatta çıktığından da insanın haberi olmaz.

Meni çıkarken şehvet ve zevk verir, mezi ise şehvetten sonra akar ve çıktığından şehvet veya zevk hissedilmez.

Nem ve salgılar ise hiçbir düşünce ve bakmayla ilgisi olmadığı gibi şehvet de oluşmaz. Doğal bir olaydır.

Soruda geçen durumun mezi olduğu anlaşılıyor. Çünkü düşüncelerden sonra gelmektedir. Ancak bir düşünceyle ilgisi yoksa salgı ve nemdir.

İkincisi:

Hüküm açısından meni, mezi ve nem arasındaki fark ise:

Meni tahir/temiz olup gusül/boy abdesti gerektirir.

Mezi ise necis olup abdesti bozar, bulaştığı vücut ve elbiseyi yıkamak gerekir.

Nem ise temiz olup abdesti bozar.

Üçüncüsü:

Şayet bir kimse kendisinden çıkan sıvı meni mi yoksa mezi mi diye şüphe ederse kendisi karar verir ve ona göre ilgili hükmü uygular. Bu Şafii mezhebinin görüşü olup vesvese sorunu yaşayanlar için uygun bir fetvadır.

Muğni el Muhtac 1/215'de şöyle geçer: Şayet çıkan sıvının meni veya mezi ve vedi gibi başka bir sıvı olduğu ihtimali varsa kendine göre birini seçer. Şayet meni olduğuna karar verirse yıkanır. Diğer sıvılar olduğuna karar verirse abdest alır ve bulaştığı yeri yıkar. Böylece gerekli hükmü yerine getirmiş olur. Ve zimmeti beri olur.

Dördüncüsü:

Bu durumlarda oluşan vesveseleri bertaraf etmek için kesinlikle vesveseye aldırış etmeyiniz ve bir şeyin çıkıp çıkmadığını kontrol etmeyiniz. Bilakis vesveseye müptela olmuş kişilerin tenasül uzvuna ve iç çamaşırına su serpmesi tavsiye edilir. Daha sonra ıslaklık gördüğünde serptiğinin su olduğunu düşünür ve vesveseden kurtulur.

Şeyh bin Baz Rahimehullah şöyle dedi:

Şayet bir kimsede normal şartlarda mezi akması yokken aktığını görürse şu şekilde çözer: Taharet aldığı zaman özel bölgeyi yıkar ve abdest almadan önce avretin etrafına su serper. Ancak şüphe oluşursa kesinlikle bundan yüz çevirmek ve sık sık kontrol etmemek gerekir.

Şayet akıntı veya mezi sürekli olursa her namaz vakti girdiğinde abdest alması gerekir.

Ancak evden çıkarken bazen oluşuyorsa idrar ve yellenme hükmündedir. Çıktığında abdesti bozar.

Şüphe olduğunda kesinlikle vesvese oluşmaması için aldırış etmeyin. (Mecmu fetava bin Baz 29/20)

En iyisini Allah bilir.